

under anholdelsen. Justitsministeriet kan tiltræde, at lovens gengivelse af, hvilke genstande m. v., der kan fratages anholdte, udvides, men finder det rettest, at denne udvidelse præciseres i bestemmelsen.

Bestemmelsen om, at anholdte kan fratages penge og visse genstande, indebærer alene, at han afskæres fra under frihedsberøvelsen at være i besiddelse af de pågældende genstande m. v. Spørgsmål om i øvrigt at begrænse anholdtes dispositionsret, f. eks. med hensyn til udlevering af pengene eller genstandene til pårørende, må afgøres efter retsplejelovens almindelige regler om bevaringstagselse og beslaglæggelse, jfr. retsplejelovens §§ 745 og 746, der efter lovforslaget bliver §§ 782 og 783.

Til § 760.

Stk. 4 og 5 vedrører den opretholdte anholdelse, dvs. rettens adgang til at træffe bestemmelse om, at sigtede skal forblive under anholdelse i indtil 3×24 timer, hvis dommeren finder, at han ikke straks kan tage stilling til spørgsmålet om varetægt. I *stk. 4* er det i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i § 777, stk. 2, 2. pkt., præciseret, at sigtede under den opretholdte anholdelse skal have lejlighed til at angive eventuelle oplysninger, som han ønsker tilvejebragt.

Til § 762.

De foreslåede bestemmelser indeholder betingelserne for at tage en sigtet i varetægt. Som nævnt i de almindelige bemærkninger ovenfor under punkt 6, litra c, har udvalget foreslået forskellige ændringer i forhold til de gældende bestemmelser med henblik på en skærpelse eller præcisering af betingelserne. Som anført kan justitsministeriet tilslutte sig udvalgets forslag på disse punkter (almindelige bemærkninger punkt 7, litra d). Det samme gælder udvalgets forslag om en vis udvidelse af adgangen til at iværksætte varetægt af fare for bevisdelæggelse (forslagets § 762, stk. 1, nr. 3).

Justitsministeriet har overvejet, hvorvidt der herudover er grundlag for at foretage en yderligere skærpelse af bestemmelserne. Som det fremgår af betænkningen om anholdelse og varetægt side 41 ff, har udvalget lagt betydelig vægt på, at kendelser om iværksættelse af varetægt ledsages af en udførlig begrundelse. Udvalget anfører i denne forbindelse, at det ikke kan udelukkes, at et begrundelseskrav i enkelte tilfælde vil kunne tvinge retten til en sådan fornyet overvejelse af sagen, at det vil få indflydelse på afgørelsen af varetægts-spørgsmålet i første instans.

Det er justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede indførelse af en udtrykkelig regel om begrundelse af varetægtskendelser må tillægges betydelig vægt. Med henblik på at understrege betydningen heraf og bidrage til, at anvendelsen af varetægt holdes inden for de snævrere mulige grænser foreslås en skærpelse af kravene til konkrete holdepunkter for tilstedeværelsen af de varetægtsgrunde, der er nævnt i bestemmelsen. I § 762, stk. 1, nr. 1-3, foreslås således »grund til at antage/frygte« ændret til: »bestemte grunde til at antage/frygte«.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 2*, der med sproglige ændringer svarer til den gældende bestemmelse i § 780, stk. 1, nr. 2, litra b, er identisk med udvalgets forslag bortset fra den nævnte skærpelse af kravet til konkrete holdepunkter for tilstedeværelsen af den varetægtsgrund, der er nævnt i bestemmelsen. Som nævnt i bemærkningerne til udvalgets forslag er der ved den ændrede formulering ikke tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til den gældende bestemmelse. Varetægtsgrunden er den samme, nemlig risiko for, at sigtede, hvis han forbliver på fri fod, vil begå ny kriminalitet af samme art som den, han nu sigtes for. Ved udtrykket »ny lovovertrædelse af den foran nævnte beskaffenhed« sigtes til ligeartet kriminalitet i bredeste forstand på samme måde som efter den gældende bestemmelse.

Stk. 2 vedrører betingelserne for at iværksætte varetægt af hensyn til retshåndhævelsen (§ 780, stk. 1, nr. 2, litra d, i den gældende bestemmelse). Bestemmelsen, der svarer til udvalgets forslag, er af systematiske grunde foreslået udskilt som et selvstændigt stykke.

Til § 763.

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om varetægt i forbindelse med overtrædelse af vilkår, der er fastsat i forbindelse med prøveløsladelse, i betinget dom eller ved betinget benådning eller overtrædelse af bestemmelser, der er fastsat i dom eller kendelse efter straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 72.

Efter den gældende bestemmelse i § 1004, stk. 3 og 4, er det en grundlæggende betingelse for varetægtsfængsling, at vilkårsovertrædelsen er af en sådan art, at der efter rettens opfattelse foreligger spørgsmål om fuldbyrdelse af fængselsstraf eller indsættelse i anstalt (genindsættelse).

Udvalget har foreslået bestemmelsen ændret, således at det afgørende for anvendelse af varetægt er, at varetægten må anses for påkrævet for at forebygge ny lovovertrædelse eller anden vilkårs-overtrædelse, og om frihedsberøvelsen samtidig er